

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Milady Haplové v právní věci **žalobkyně: A. M.**, zastoupena JUDr. Antonínem Dejmekem, advokátem, se sídlem Denisovo nábřeží 6, Plzeň, proti **žalovanému: Magistrát města Plzně**, se sídlem Škroupova 5, Plzeň, zastoupen JUDr. Ivanou Čadkovou, advokátkou, se sídlem Modřínová 2, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 58 Ca 1/2003 - 96 ze dne 28. 2. 2006,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) svou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 58 Ca 1/2003 - 96 ze dne 28. 2. 2006, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. stav/2598/02 ze dne 11. 11. 2002, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Úřadu městského obvodu Plzeň 8, odboru výstavby a dopravy (stavební úřad), ze dne 23. 8. 2002, č. j. 181/17/2002/Výst/Pr, kterým stavební úřad podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, dodatečně povolil stavbu „stavební úpravy podstřešního prostoru garáže a zámečnické dílny na pozemku st. p. 179/2 v k. ú. Č.“.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce (resp. jejímu právnímu zástupci) doručen dne 29. 3. 2006. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost adresovaná Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Plzni, byla stěžovatelkou (v zastoupení jejím advokátem) podána dne 13. 4. 2006 k poštovní přepravě, doručena byla Krajskému soudu v Plzni dne 14. 3. 2006, dne 13. 4. 2006 byla rovněž zaslána krajskému soudu faxem.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastnicí řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), nicméně kasační stížnost nepodala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. Napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání

kasační stížnosti, jakož i o místu, kde je třeba kasační stížnost podat. V poučení napadeného rozsudku se totiž v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvádí, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení a též se v něm správně v souladu s ustanovením § 106 odst. 4 s. ř. s. uvádí, že se podává k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl právnímu zástupci stěžovatelky doručen ve středu dne 29. 3. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala tedy běžet ve čtvrtek dne 30. 3. 2006 v 00.01 hodin a skončila ve středu dne 12. 4. 2006 ve 24.00 hodin. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě držiteli poštovní licence až v průběhu dne 13. 4. 2006, tedy již po skončení lhůty, stejně tak byla dne 13. 4. 2006 odeslána kasační stížnost faxem krajskému soudu. Ostatně tímto datem je kasační stížnost rovněž opatřena. Není proto žádných pochyb o tom, že byla podána opožděně; zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Plzni odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž se mohl zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu